

Arrest

nr. 68 201 van 10 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 mei 2011 houdende de intrekking van recht op vestiging in het Rijk ten aanzien van eerste verzoeker en intrekking van het verblijfsrecht ten aanzien van de vier overige verzoekers.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaten P. ENGELLEN en K. BOSMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste verzoeker (hierna: verzoeker) trad op 11 september 1987 in het huwelijk met mevrouw E.K. te Nador, Marokko. Op 15 juli 2002 scheidde verzoeker van mevr. E.K. uit de echt in Marokko. Verzoeker trad op 15 augustus 2002 in het huwelijk met mevrouw C.M., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 19 juni 2003 werd verzoeker in het bezit gesteld van een visum type D. Verzoeker deed op 7 oktober 2003 een aanvraag tot vestiging als echtgenoot van mevrouw C.M., van Belgische nationaliteit. Op 8 maart 2004 werd hij in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen, omgezet naar een C kaart op 24 september 2008.

1.3. Op 11 april 2006 scheidde verzoeker uit de echt van mevrouw C.M, uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg van Tongeren op 10 maart 2006. Vervolgens trad verzoeker opnieuw in het huwelijk met mevrouw E.K. in Marokko.

1.4. Verzoekers minderjarige kinderen J.B. en I.B, dienden d.d. 14 november 2006 een visumaanvraag gezinshereniging in bij toepassing van artikel 10 van de vreemdelingenwet. J.B. en I.B. verkregen op 2 januari 2009 een A-kaart en vervolgens op 6 augustus 2010 een B-kaart.

1.5. Op 10 december 2010 werd het huwelijk tussen verzoeker en mevrouw C.M. vernietigd als zijnde een schijnhuwelijk door de rechtbank van eerste aanleg van Tongeren (ref. A.R. 09/1207/A). Het huwelijk werd strijdig bevonden met de Belgische en internationale openbare orde. Het beschikkend gedeelte werd overgeschreven in de registers van de gemeente op 21 maart 2011.

1.6. Op 4 mei 2011 diende mevrouw E.K. een visumaanvraag gezinshereniging in bij het Belgische Consulaat te Marokko. Bij beslissingen van 9 mei 2011 werd verzoekers recht op vestiging ingetrokken evenals het verblijfsrecht van zijn kinderen, de vier overige verzoekers. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Verzoekers verblijven sinds 2003 in België en hebben zich inmiddels geïntegreerd in de Belgische samenleving; Het huwelijk tussen de heer B.B. en mevrouw C.M. werd vernietigd; Het verblijfsrecht van verzoekers werd ingetrokken bij besluit van 09.05.2011 aangezien dit verblijfsrecht gebaseerd zou zijn op het huwelijk van de heer B.B; Evenwel werd het huwelijk nietig verklaard terwijl het reeds ontbonden werd op 10.03.2006 ingevolge echtscheiding; De vordering tot nietigverklaring van het huwelijk was dus zonder voorwerp; Bovendien heeft de toenmalige echtgenote van de heer B.B. hem verplicht de echtelijke woning te verlaten en diende hij beroep te doen op een tussenkomst van het OCMW; Het vonnis dat het huwelijk nietig heeft verklaard, vermeldt niet dat de nietigheid opzichtsens verzoeker B.B. werd uitgesproken zodat het vonnis niet kan dienen als basis om de intrekking van het verblijfsrecht te bevelen; Het bestreden besluit is bovendien in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur; Het redelijkheidsbeginsel, fair-play beginsel en de rechten van verdediging werden geschonden; Het is niet redelijk om het verblijfsrecht van verzoekers in te trekken na verloop van een verblijf van meer dan 8 jaren op het Belgisch grondgebied zonder het horen van verzoekers; Behalve de heer B.B. zijn de overige verzoekers niet eens bekend met het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren dat het huwelijk heeft nietig verklaard; Gezien verzoekers niet werden gehoord, hebben zij zich niet eens kunnen verweren zodat de rechten van verdediging duidelijk geschonden zijn;”

2.2. Verzoekers betogen dat aangezien het huwelijk nietig werd verklaard terwijl het reeds ontbonden werd op 10 maart 2006, de vordering tot nietigverklaring zonder voorwerp is geworden zodat volgens hen het vonnis niet kan dienen als basis om de intrekking van het verblijfsrecht te bevelen.

Op 10 december 2010 werd het huwelijk tussen verzoeker en mevrouw C.M. vernietigd als zijnde een schijnhuwelijk door de rechtbank van eerste aanleg van Tongeren (ref. A.R. 09/1207/A). Het huwelijk werd strijdig bevonden met de Belgische en internationale openbare orde. Het vonnis stelt wat volgt: *“(…) De door de Procureur des Konings aangevoerde elementen laten inderdaad eenduidig toe te besluiten dat minstens door eerste verweerder gehandeld werd met het oog op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel. Zo huwden partijen reeds een maand nadat eerste verweerders eerdere huwelijk was ontbonden ingevolge verstoting, vernam tweede verweester pas na het huwelijk dat eerste verweerder reeds 2 vrouwen had gehad en vader was van in totaal 7 kinderen, ving de feitelijke scheiding aan amper een maand nadat eerste verweerder zijn verblijfsvergunning had verkregen, is eerste verweerder opnieuw gehuwd met zijn eerste vrouw die hij voordien had verstoten en geeft tweede verweerder zelf aan dat zij door eerste verweerder werd misbruikt om zijn verblijfsrechtelijk statuut te regelen. (...)”*. Het beschikkend gedeelte werd overgeschreven in de registers van de gemeente op 21 maart 2011. In de bestreden beslissingen werd bijgevolg op rechtmatige wijze toepassing gemaakt van het beginsel *fraus omnia corrumpit*. Verzoekers tonen niet aan dat verwerende partij de grenzen van de haar wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden bij het nemen van de bestreden beslissingen.

Verzoekers verblijfsrecht wordt op correcte en geldige wijze ingetrokken gezien het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 10 december 2010. Ten gevolge van de nietigverklaring van het huwelijk wordt de grondslag van het recht op vestiging van de verzoekende partij geacht nooit te hebben bestaan. Uit het administratieve dossier blijkt niet dat verzoeker tegen het vonnis enig rechtsmiddel heeft aangewend. Bovendien doet het feit dat verzoeker en zijn kinderen goed geïntegreerd zijn in de Belgische maatschappij geen afbreuk aan de geldig genomen beslissingen.

Verzoekers kunnen niet gevolgd worden in hun stelling als zou de nietigverklaring van het huwelijk zonder voorwerp zijn nu op dat moment het huwelijk reeds beëindigd was. Immers, het beëindigen van een huwelijk door echtscheiding, waarbij het huwelijk nog wel geacht wordt bestaan te hebben, kan niet gelijkgesteld worden met een nietigverklaring van een huwelijk, daar dit laatste tot gevolg heeft dat het huwelijk nooit geacht wordt te hebben bestaan, waardoor alle rechten die hieruit zijn voortgevloeid mede vervallen.

De rechten van verdediging noch de hoorplicht zijn van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC